

De normaal gesproken in Breda wonende Peter Gordijn (33) ontmoet ik in een idyllisch gelegen vakantiebungalow in het Friese Twijzelerheide. Hij is daar om te werken aan zijn nieuwe pennenvrucht, een spannend verhaal over de belevenissen van een Apachepiloot in Mali. Hierin zal fictie en non-fictie door elkaar heen lopen. Dat geldt niet voor het boek waarvoor we nu bij elkaar komen. In *Wakker!* beschrijft Peter zijn waargebeurde ervaringen als Apachepiloot in combinatie met zijn spirituele zoektocht, die hem lieten inzien welke universele levenslessen voor hem belangrijk zijn.

WIE BEN IK ECHT?

In zijn tienertijd ging Peter naar de *Vrije School*, maar eigenlijk heeft hij zich daar als enigszins rebelse puber vooral tegen afgezet. Bewust in het leven staan was iets waar hij zich in die tijd totaal niet mee bezighield. Peter wilde piloot worden bij defensie en het lukte hem om door de keuring te komen, iets wat lang niet voor iedereen is weggelegd. Daarna volgden de officiers- en vliegeniersopleiding, waarna Peter vertrok naar Amerika om er een diversiteit aan opleidingen te volgen. Hij specialiseerde zich als Apachepiloot en zag alles als één groot avontuur, waar hij zich zeer serieus op stortte. Nadien werd Peter naar Afghanistan gestuurd, waar hij zich als Apachepiloot inzette. Een acute hernia zorgde er echter op zijn 24e voor dat hij een pas op de plaats moest maken. “Voor mijn gevoel zat ik in de achtbaan van mijn leven. Als ik terugkwam van een uitzending was niets te gek. Ik ging op vakantie, reed in een mooie auto, deed stoere dingen... Maar opeens stond alles stil en lag ik thuis op de bank. Mijn collega's gingen vervolgens weer op uitzending en ik niet. Dat was een *reality check* voor mij en mijn sterke ego kreeg een enorme deuk. Mijn identiteit was verbonden met de succesvolle Apachepiloot. Als ik die niet meer kon zijn, wie was ik dan wel? Mijn beste vriend en oudste zus volgden in die tijd een weekendcursus persoonlijk leiderschap. Ze kwamen er beiden als herboren vandaan

en straalden levenslust en rust uit. Ik herkende ze bijna niet terug en wilde weten wat zo'n cursus inhield. Na hersteld te zijn van de hernia ben ik direct zo'n cursus gaan volgen. Dat was voor mij de introductie naar mijn persoonlijke ontwikkeling. Ik realiseerde me dat je daadwerkelijk bewust met je eigen leven bezig kunt zijn en jezelf de vraag kunt stellen: ‘Wie ben ik nou echt?’”

STAANDE HOUDEN TUSSEN EGO'S

Het volgen van die cursus heeft een persoonlijk proces bij Peter in gang gezet, waarbij hij op zoek gaat naar meer verdieping in zijn leven. “Ik ben niet iemand die zich op één punt richt en kijkt graag in andere keukens om inspiratie op te doen. Ik volgde diverse cursussen en las veel boeken, onder andere van Jan Geurtz. Hij is een enorme inspiratiebron geweest. Ik ontdekte dat veel spirituele stromingen hun inspiratie uit het boeddhisme halen en besloot me hierop te richten. Inmiddels besef ik dat er ook veel gehaald wordt uit bijvoorbeeld het taoïsme en hindoeïsme. Ik had in die tijd nog wel een afkeer van alles wat met zweverigheid en religie te maken had. Het was de kunst voor mij om naar de pure levenslessen te kijken die eraan ten grondslag liggen.” Inmiddels heeft Peter er helemaal geen moeite meer mee als iemand zich op een religieuze of spirituele wijze uit, want hij beseft dat het ook bij hen uiteindelijk gaat om de boodschap die erachter ligt. “Ik realiseerde me wel steeds meer dat ik als Apachepiloot al gevormd was als een krachtige denker. Dat is nodig om te kunnen opereren in een oorlogsgebied. Het gaat er vooral om wat er in het hoofd omgaat. Er is geen ruimte voor gevoel, intuïtie en dat soort zaken. Dat ben ik daarbuiten gaan ontwikkelen. In het begin vertelde ik collega's er wel eens over, maar besloot al vrij snel deze kennis niet meer te delen. Er was geen positieve belangstelling voor en het werd afgedaan als zweverig. Dit zorgde er wel voor dat ik in een soort spagaat terecht kwam: de harde militaire realiteit aan de ene kant en mijn persoonlijke ontwikkeling aan de andere kant, waarbij ik wel kwetsbaar en mezelf kon zijn. Ik kreeg het er hierdoor moeilijker mee om me staande te houden tussen de ego's van mijn collega's.”

ALLES VIEL SAMEN

Nadat hij begin dit jaar terugkwam van een uitzending naar Mali, is Peter gestopt met zijn werkzaamheden bij defensie. “Ik heb niet zomaar de stekker eruit getrokken. Mijn persoonlijke ontwikkeling zorgde er wel voor dat ik anders naar mijn werkzaamheden ging kijken. Vooral met wat er in Mali plaatsvond, had ik het zeer moeilijk. Ik kreeg geen antwoord op de vraag wat wij daar aan het doen waren. Er gebeurde van alles om ons heen, maar wij rapporteerden

‘De drang naar erkenning is inmiddels weg, want ik ben zelf verantwoordelijk voor mijn eigen geluk’